

La veritable crisi dels seminaris catalans

Dm, 14/01/2014 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra - CR) Sempre s'ha acusat els seminaris catalans de no estar a l'alçada en nombre de vocacions i ordenacions respecte de la resta d'Espanya. Però curiosament un dels problemes amb les noves fornades sacerdots més conflictius que s'ha viscut a Catalunya els darrers anys ha vingut de fora. Aquests dies s'ha conegut la [reducció a l'estat laïcal](#) de l'exprevere **David de Vargas**, ordenat pel bisbe de Castelló però que exercia al bisbat de Vic, primer a Manlleu i des del 2006 fins al 2011 com a rector de Sant Vicenç de Castellet.

Durant aquests anys va mantenir un pols amb sectors, entitats i col·lectius cristians d'aquesta comunitat de la diòcesi de Vic. Un conflicte que [va seguir puntualment](#) el diari de la Catalunya central *Regió 7*, fent-se ressò del malestar dels feligresos i de conflictes econòmics. Vargas va demandar el diari i va perdre el judici davant de dues instàncies. "El problema existia i el tractament periodístic va ser legítim", [va concloure](#) aquest estiu l'Audiència de Barcelona.

Però després del seu cessament parroquial el 2011, la reducció a l'estat laïcal no ha estat causat per la [premsa](#), sinó, entre altres motius, per un dossier elaborat amb l'ajut de detectius privats i advocats especialistes en dret canònic. El dossier incloïa fotografies com a mínim [equivocues](#), com les que van fer [dimitir](#) el 2012 un bisbe argentí.

Davant el conjunt de proves i de testimonis que avalaven una conducta i una personalitat gens adient per al sacerdoci, la Santa Seu ha actuat. Els únics suports que va tenir De Vargas des del primer dia provenen de la inquisició integrista digital (ara sense tema i en hores baixes) i des dels sectors interessats en la lectura política dels fets eclesials. Precisament, des del diari *El Mundo*, el defensava aquest diumenge el columnista **Arcadi Espada**, del qual fins ara es desconeixia la seva sol·licitud pastoral.

Però més enllà del fet concret, el que ha passat a Sant Vicenç de Castellet és molt significatiu i un bon retrat de les conseqüències que ha tingut la dèria dels darrers anys per mostrar números brillants al seminari, a major glòria de la carrera eclesiàstica del responsable episcopal. I això ha portat a saltar-se tots els filtres, teòricament preceptius, que asseguraven que una personalitat poc adient no arribi al sacerdoci. En el cas de David de Vargas, va ser ordenat per l'aleshores bisbe de Castelló, **Juan Antonio Reig**, avui bisbe d'Alcalá de Henares. Com fàcilment podia saber, i s'ha de remarcar especialment, abans havia estat expulsat del Seminari Conciliar de Barcelona i d'altres centres formatius d'instituts religiosos catalans i andalusos, entre ells els salesians.

La praxis d'acceptar seminaristes refusats per altres seminaris i sense preocupar-se massa d'investigar el seu passat, s'ha practicat massa sovint. I tot i que és de sentit comú, això va portar a la Congregació per a la Doctrina de la Fe a [dictar](#)

[unes normes](#) l'any 2011, a través d'una Carta Circular precisa i concreta. El document, signat pel cardenal **Levada**, prefecte de la Congregació, té el significatiu títol de “Subsidi per a les Conferències Episcopals en la preparació de Línies Guia per tractar els casos d'abús sexual de menors per part del clergat”.

En el seu punt primer, apartat c, es diu textualment: “Cal donar una particular atenció al necessari intercanvi d'informació sobre els candidats al sacerdoci o a la vida religiosa que es traslladen d'un seminari a un altre, d'una Diòcesi a una altra, o d'un Institut religiós a una Diòcesi”. Més clar impossible.

L'actitud del papa **Benet XVI** davant dels abusos sexuals va ser contundent. I no només pel que fa al fundador dels Legionaris de Crist, **Marcial Maciel**. Aquesta mateixa actitud decidida ha continuat amb el nou pontificat del papa **Francesc**.

A finals de novembre, el papa va mantenir una trobada amb la Unió de Superiors Generals, reunits en assemblea. El que havia de ser una salutació protocol·lària es va convertir en un llarg encontre del qual recentment n'ha transcendit [un extens resum](#) publicat a la *Civiltà Cattolica* (i que també publicarà *Documents d'Església* properament). Francesc es va referir sense cap tipus d'ambigüitat a la mateixa qüestió i va alertar sobre la “tracta de novícies que porta a la recerca de novicis i novícies” en altres països. “Cal estar alerta i tenir el ulls ben oberts”.

Aquesta actitud vigilant i d'alerta s'hauria de tenir present tothora i a tot arreu. Massa sovint els èxits aparents a nivell estadístic en el nombre de seminaristes d'un seminari concret ha esdevingut un fracàs estrepitós. Els filtres i l'intercanvi d'informació haurien de fer possible que casos com el de Sant Vicenç de Castellet no es repetissin. No sempre ha estat així. I no fer-ho, si que portaria a una veritable crisi dels seminaris catalans.